ECLI:CY:EDLEF:2013:A455

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Στ. Χατζηγιάννη, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση: 706/13

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΟΠΩΣ ΕΠΙΚΥΡΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ 84/1979

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ (THE LONDON COURT OF INTERNATIONAL ARBITRATION), ΛΟΝΔΙΝΟ, ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 06/07/2012, Η ΟΠΟΙΑ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ARSANOVIA LIMITED, ΕΚ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ 111809, ΜΕΤΑΞΥ:

ARSANOVIA LIMITED, από Οδό Στροβόλου 77, Strovolos Center, Διαμέρισμα/Γραφείο 204, Στρόβολος, Λευκωσία, Ταχ. Κώδικας 2018, Κύπρος

Αιτήτριας

Και

CRUZ CITY 1 MAURITIUS HOLDINGS, από Άγιο Μαυρίκιο, 6ος Όροφος, Κτίριο "Green Cross", Royal Road, Belle Rose, Quatre Bornes

Καθ' ης η Αίτηση

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ARSANOVIA LIMITED, ΑΠΟ ΚΥΠΡΟ

Αίτηση από την εταιρεία CRUZ CITY 1 MAURITIUS HOLDINGS, από τον Άγιο Μαυρίκιο ημερ. 12.4.2013

18 Δεκεμβρίου, 2013

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Αιτητές: κα Ιωάννου

Για Καθ' ων η Αίτηση: κος Στ. Παύλου με την κα Σαμαρά

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα αίτηση, η εταιρεία CRUZ CITY 1 MAURITIUS HOLDINGS από τον Άγιο Μαυρίκιο, (στο εξής οι Αιτητές) στοχεύει στην έκδοση Διατάγματος του Δικαστηρίου που να επιτρέπει την εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης εναντίον της εταιρείας ARSANOVIA LIMITED από τη Λευκωσία, Κύπρος, (στο εξής οι Καθ' ων η Αίτηση) η οποία δόθηκε στις 6.7.12 στα πλαίσια της LCIA Διαιτησίας με αριθμό αναφοράς 111809, ενώπιον του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου, στο Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο.

Η αίτηση - η οποία βασίζεται στη Σύμβαση για την Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων ως κυρώθηκε με το Νόμο 84/1979, άρθρα I, II, III και IV, στον Κυρωτικό Νόμο 84/1979, στους Κανόνες Πολιτικής Δικονομίας Θ.48 Δ.1-9, Θ.55 και Θ.64, στον Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο του 1987 αρ. 101/1987, Άρθρα 2, 3,7, 16, 18, 19, 20, 31, 34 Μέρος VIII Άρθρα 35 και 36, στον Περί Διαιτησίας Νόμο Κεφ.4 Άρθρο 21, στον Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο του 2000 (Ν.121(Ι)/2000) Άρθρα 1-6 και υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση της δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων των Αιτητών, Εβίτας Ηλιάδου ημερ. 12.4.2013 - προσέκρουσε σε ένταση των Καθ' ων η Αίτηση, η οποία υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση της δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων των Καθ ων η Αίτηση, Φαίδρας Μαραγκού ημερ. 8.10.2013.

Η **Εβίτα Ηλιάδου** αναφέρει στην ένορκη της δήλωση με λεπτομέρεια, τα γεγονότα που οδήγησαν τους Καθ' ων η Αίτηση, να αρχίσουν στις 18.2.2011 εναντίον των Αιτητών, την LCIA Διαιτησία **111809** δυνάμει των Κανόνων Διαιτησίας του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου, στο Λονδίνο, προβάλλοντας διάφορες αξιώσεις εναντίον των Αιτητών, δυνάμει της Διάταξης 21.1 της Συμφωνίας Μετόχων ημερομηνίας 6.6.08 μεταξύ των Αιτητών και των Καθ' ων η Αίτηση (Τεκμήριο 3). Επιπλέον οι Αιτητές ήγειραν εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση και μιας άλλης εταιρείας της Burley Holdings Limited, τη Διαιτησία 111791 δυνάμει της Συμφωνίας Μετόχων ως και τη Διαιτησία 111792 εναντίον της Burley Holdings Ltd και της Unitech Ltd. Οι Αιτητές προωθούν ξεχωριστή αίτηση για διάταγμα αναγνώρισης, εγγραφής και εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης στα πλαίσια της LCIA Διαιτησίας 111792. Στις 6.7.2012 εκδόθηκε υπέρ των Αιτητών και εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση και της Burley Holdings Ltd, η Διαιτητική Απόφαση στα πλαίσια της LCIA Διαιτησίας 111890, (Τεκμήριο 5). Η ορθότητα της εν λόγω Διαιτητικής Απόφασης με αρ. 111809 αμφισβητήθηκε από τους Καθ' ων η Αίτηση με σχετική αίτηση στο Αγγλικό High Court, δυνάμει της διάταξης 68 του Arbitration Act 1996, όμως η αίτηση απορρίφθηκε. Ισχυρίζεται ότι οι Καθ' ων η Αίτηση δεν έχουν ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις τους και δεν έχουν πληρώσει τα οφειλόμενα και πληρωτέα ποσά στους Αιτητές, δυνάμει της Διαιτητικής Απόφασης στην LCIA

Διαιτησία αρ. 111809 και στις 23.1.2013 οι Αιτητές με μονομερείς αιτήσεις δυνάμει της Διάταξης 66(1) του Arbitration Act 1996, ζήτησαν άδεια για εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης κατά τον ίδιο τρόπο ως εάν να επρόκειτο για εκτέλεση απόφασης Αγγλικού Δικαστηρίου. Με Διατάγματα ημερ. 25 και 29 Ιανουαρίου 2013 επετράπηκε στους Αιτητές να εκτελέσουν τη Διαιτητική Απόφαση με αρ. 111809 κατά τον ίδιο τρόπο ως εάν να επρόκειτο για απόφαση Αγγλικού Δικαστηρίου, και δόθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση προθεσμία 14 ημερών από την επίδοση των Διαταγμάτων για να αποταθούν για τον παραμερισμό τους. Η προθεσμία αυτή παρήλθε χωρίς να υποβληθεί αίτηση για παραμερισμό των εν λόγω Διαταγμάτων εκτέλεσης από τους Καθ' ων η Αίτηση. Ως εκ τούτου η Διαιτητική Απόφαση είναι εκτελεστή στην Αγγλία ως απόφαση Αγγλικού Δικαστηρίου (Τεκμήριο 8). Λόγω της παράλειψης των Καθ' ων η Αίτηση να ικανοποιήσουν την εν λόγω Διαιτητική Απόφαση στην LCIA Διαιτησία 111809, οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα αίτηση στην Κύπρο, όπου οι Καθ' ων η Αίτηση διατηρούν το εγγεγραμμένο τους γραφείο και έδρα τους. Προσθέτει ότι η Σύμβασης για Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Νέα Υόρκη το 1958, κυρώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία στις 29.12.1980 μέσω του Κυρωτικού Νόμου 84/1979 και από το Ηνωμένο Βασίλειο στις 24.9.1975. Η Διαιτητική Απόφαση (Τεκμήριο 5) είναι δεσμευτική για τα μέρη και δεν έχει παραμεριστεί και/ή ανασταλεί, η δε εγγραφή και/ή εκτέλεση της δεν είναι αντίθετη προς τη Δημόσια τάξη της Κύπρου. Οι μεταφράσεις των Τεκμηρίων 3, 4 και 5 έχουν γίνει από την εταιρεία RR Donnelley Global Translation Services στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία παρέχει υπηρεσίες επίσημων μεταφράσεων (Τεκμήριο 9 - σχετικό πιστοποιητικό).

Οι Καθ' ων η Αίτηση με την ένσταση τους εγείρουν δέκα λόγους ένστασης για απόρριψη της αίτησης οι οποίοι συνοψίζονται ως ακολούθως:

> *«1. Δεν πληρούνται και/ή δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και/ή αναγνώρισης και/ή εκτέλεσης της Διαιτητικής Απόφασης με αρ. 111809.*
>
> *2. Η αίτηση είναι αντικανονική και/ή παράτυπη και/ή λανθασμένη και/ή ελλείπει το ορθό νομικό και/ή πραγματικό υπόβαθρο.*
>
> *3. Η Διαιτητική Απόφαση με αρ.111809 είναι ασαφής και αόριστη εφόσον τα ποσά που αναγράφονται σ' αυτήν, αφορούν έξοδα για τρεις διαφορετικές Διαιτητικές διαδικασίες, τις Διαιτησίες με αρ. 111791, 111792 και 111809 και δεν υπάρχει ποσό για την κάθε διαδικασία ξεχωριστά.*
>
> *4. Η αίτηση δεν υποβάλλεται στο κατάλληλο στάδιο και/ή υποβάλλεται πρόωρα διότι για να είναι δυνατή η αναγνώριση και/ή εγγραφή και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης, θα έπρεπε να εκδοθεί προηγουμένως δεύτερη Διαιτητική Απόφαση από το ίδιο Διαιτητικό Δικαστήριο και/ή να δοθούν οδηγίες που να διευκρινίζουν το ποσό που αναλογεί στην κάθε Διαιτησία ξεχωριστά.*
>
> *5. Με τα συνολικά ποσά που αναγράφονται στη Διαιτητική Απόφαση και αφορούν έξοδα για τρεις ξεχωριστές Διαιτητικές Διαδικασίες, οι Καθ' ων η Αίτηση που είναι τρίτο μέρος ως προς τις δυο Διαιτητικές Διαδικασίες, επηρεάζονται δυσμενώς, αφού η πιθανή αναγνώριση και εγγραφή της Διαιτητικής απόφασης θα επιβαρύνει τους Καθ'*

ων η Αίτηση με την πληρωμή εξόδων και για τις Διαιτητικές Διαδικασίες στις οποίες δεν έλαβε μέρος και για τις οποίες δεν έλαβε γνώση.

6. Το Διαιτητικό Δικαστήριο υπερέβηκε τις εξουσίες του αφού συμπεριέλαβε στην Διαιτητική Απόφαση 111809 θέματα που δεν εμπίπτουν στις διαφορές που τα μέρη συμφωνούν να υποβάλουν σε διαιτησία, και ειδικότερα, τα έξοδα για ξεχωριστές και ανεξάρτητες διαιτησίες που αφορούν τρίτα μέρη.

7. Οι Αιτητές λειτουργούν καταχρηστικά και η παρούσα διαδικασία συνιστά πολλαπλότητα, αφού οι Αιτητές προωθούν ταυτόχρονα δύο αιτήσεις που απολήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα οι Αιτητές προωθούν, εκτός από την παρούσα αίτηση και την αίτηση με αρ. 653/13 με την οποία ζητείται να εγγραφεί η Διαιτητική Απόφαση με αρ. 111792 με την οποία επιδικάζεται εναντίον των εταιρειών Unitech Ltd και Burley Holdings Ltd τα ίδια ποσά ως σύνολο εξόδων τριών Διαιτητικών Διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων της Διαιτησίας με αρ. 111809. Με την επιτυχία και των δύο αιτήσεων, θα μπορεί να επιτευχθεί μέσω μέτρων εκτέλεσης, διπλή πληρωμή των εξόδων των Διαιτησιών από τα διάφορα μέρη.

8. Η αίτηση αντίκειται προς τη δημόσια τάξη κατά παράβαση των διατάξεων της Σύμβασης περί της Αναγνώρισης και Εκτέλεσης Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου του 1979 (Ν.84/79)»

Η **Φ. Μαραγκού**, με την ένορκη της δήλωση, ουσιαστικά επαναλαμβάνει σε μεγαλύτερη έκταση τους πιο πάνω λόγους ένστασης. Αναφέρθηκε στην Διαιτητική Απόφαση με αρ. 111809 (Τεκμήριο 5 στην αίτηση) η οποία αφορά τα έξοδα των LCIA Διαιτησιών με αρ. 111791, 111792 και 111809, χωρίς να προσδιορίζει συγκεκριμένο ποσό για κάθε Διαιτησία και κατέθεσε αντίγραφα των Διαιτητικών Αποφάσεων 111791 και 111792 ως Τεκμήρια 1 και 2 όπου φαίνεται από τον τίτλο τους ότι οι Καθ' ων η Αίτηση δεν ήταν διάδικος. Ισχυρίστηκε ότι αυτό ήταν πέρα των εξουσιών του Διαιτητικού Δικαστηρίου και η επιβάρυνση των Καθ' ων η Αίτηση με ποσά που αφορούν διαδικασίες στις οποίες δεν ήταν διάδικος, αντίκειται στις πρόνοιες του Κυπριακού Δικαίου και στην Δημόσια τάξη κατά παράβαση των ρητών προνοιών του Ν.84/79.

Ισχυρίστηκε περαιτέρω, ότι η αίτηση είναι πρόωρη εφόσον χρειάζεται δεύτερη απόφαση ή οδηγίες από το ίδιο Διαιτητικό Δικαστήριο που να διευκρινίζει ποιο είναι το ποσό που πρέπει να επωμιστεί το κάθε μέρος που έλαβε μέρος στις τρεις Διαιτησίες τονίζοντας ότι, ενώ η Διαιτητική Απόφαση αρ. 111809 αναφέρει επιδικαζόμενα ποσά για τρεις διαφορετικές διαιτησίες, οι Καθ' ων η Αίτηση έλαβαν μέρος μόνο σε μια, στην 111809. Η εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφαση στη γενική της μορφή, θα ήταν άδικη για τους Καθ' ων η Αίτηση στη διαιτησία 111809, αφού θα υπάρχει εγγραφή εναντίον τους απόφασης για ένα ποσό το οποίο δεν τους αναλογεί και δεν το οφείλουν στο σύνολο του. Προέβαλε τέλος, τον ισχυρισμό περί κατάχρησης της διαδικασίας του Δικαστηρίου διότι με την παρούσα αίτηση, ζητείται όμοια θεραπεία την οποία ήδη οι Αιτητές προωθούν με άλλη αίτηση αρ.653/13 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εναντίον της Unitech Ltd και άλλων εταιρειών (Τεκμήριο 3) για αναγνώριση και εγγραφή της Διαιτητικής Απόφασης αρ. 111792, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και τα επιδικαζόμενα ποσά στη Διαιτητική Απόφαση αρ. 111809. Επομένως, προωθούνται παράλληλα δύο αιτήσεις, δηλαδή η παρούσα και η 653/13, με τις οποίες

επιδιώκεται το ίδιο αποτέλεσμα, δηλαδή η εγγραφή δύο αποφάσεων για τα ίδια επιδικαζόμενα ποσά που δυνατόν να οδηγήσει σε λήψη μέτρων εκτέλεσης για διπλή είσπραξη από τους Αιτητές, του ίδιου χρέους.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι ανέπτυξαν τις θέσεις τους σε εμπεριστατωμένες αγορεύσεις επικαλούμενοι σωρεία αυθεντιών. Έχω εξετάσει με προσοχή το περιεχόμενο των εκατέρωθεν ενόρκων δηλώσεων, τα επισυνημμένα σ' αυτές έγγραφα και όσα υποστηρίχθηκαν από τους συνηγόρους των δύο πλευρών.

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, η παρούσα αίτηση βασίζεται στα άρθρα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και IV του Περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικός) Νόμος του 1979 (Ν.84/79), ο οποίος ενσωματώνει στο Μέρος ΙΙ, την ίδια τη Σύμβαση περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων, η οποία έγινε στην Νέα Υόρκη την 10.6.1958. Τα άρθρα ΙΙΙ και IV (1) και (2) του Ν.84/79 ορίζουν ως εξής:

«Άρθρο ΙΙΙ

Έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θα αναγνωρίζη τας διαιτητικάς αποφάσεις ως δεσμευτικάς και θα εκτελή αυτάς συμφώνως προς τους κανόνας διαδικασίας της εδαφικής επικρατείας ένθα λαμβάνει χώραν ή επίκλησις της αποφάσεως και υπό τους εν τοις ακολούθοις άρθροις καθοριζομένους όρους.

Δέον όπως μη επιβάλλωνται ουσιωδώς επαχθέστεροι όροι ή υψηλότερα τέλη ή δικαιώματα ως προς την αναγνώρισιν ή εκτέλεσιν Διαιτητικών Αποφάσεων επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβασις από εκείνα τα οποία επιβάλλονται ως προς την αναγνώρισιν εκτέλεσιν ημεδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων.

Άρθρον IV

1. *Προς επίτευξιν της εν τω προηγουμένω άρθρω αναφερομένης αναγνωρίσεως και εκτελέσεως, το αιτούν την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν μέρος οφείλει, κατά τον χρόνον της υποβολής της αιτήσεως, να προσκομίση:*

   (α) το δεόντως κεκυρωμένον πρωτότυπον της αποφάσεως ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής·

   (β) το πρωτότυπον της εν άρθρω ΙΙ αναφερόμενης συμφωνίας ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής.

2. *Εάν η ειρημένη απόφασις ή συμφωνία δεν συνετάχθη εις την επίσημον γλώσσαν της χώρας εις την οποίαν γίνεται επίκλησις αυτής, το αιτούν την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της αποφάσεως μέρος δέον να προσκομίση μετάφρασιν των εγγράφων τούτων, εις την γλώσσαν ταύτην. Η μετάφρασις δέον να πιστοποιήται υπό επισήμου ή ορκωτού μεταφραστού ή υπό διπλωματικού ή προξενικού αντιπροσώπου.»*

Όπως σαφέστατα προκύπτει από το λεκτικό του πιο πάνω άρθρου IV με τη χρήση της λέξης **«οφείλει»** και όπως νομολογιακά έχει καθιερωθεί, οι πρόνοιες του είναι **επιτακτικού** χαρακτήρα και το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται σ' αυτό το έχει ο Αιτητής, ενώ τα όσα αναφέρονται στο άρθρο V, που σχετίζονται με τους λόγους απόρριψης της αίτησης, βαρύνουν εκείνον εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση της απόφασης. Σύμφωνα με το άρθρο IV, ο Αιτητής δεν έχει τίποτε άλλο να πράξει για να επιτύχει την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης, από του να προσκομίσει τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, οπότε το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο V, μετατοπίζεται στους ώμους του προσώπου εκείνου εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση, για να ανατρέψει το τεκμήριο που δημιουργείται με την υποβολή των εγγράφων που προνοεί το άρθρο IV.

Είναι επίσης νομολογημένο ότι το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται η επίκληση της απόφασης, έχει περιορισμένο εποπτικό έλεγχο, όπως προνοείται από τα άρθρα IV και V της Σύμβασης και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της υπόθεσης, ούτε και στη σοφία της διαιτητικής απόφασης. Έχει περαιτέρω καθιερωθεί νομολογιακά ότι η ουσιώδης διαδικασία και ο ουσιώδης χρόνος που θα πρέπει να εξεταστεί από το Δικαστήριο η ύπαρξη των προϋποθέσεων που ο Κυρωτικός Νόμος τάσσει για αναγνώριση, εγγραφή και εκτέλεση της απόφασης, είναι η αρχική διαδικασία και ο χρόνος κατά τον οποίο το Δικαστήριο επιτρέπει την εγγραφή και εκτέλεση της απόφασης. Παρά το γεγονός ότι οι Καθ' ων η Αίτηση δυνατόν να μην επικαλούνται ως λόγο, την μη τήρηση εκ μέρους του Αιτητή των προϋποθέσεων για εγγραφή της απόφασης, εντούτοις, αυτό αποτελεί **νομικό θέμα** και αναγκαία προϋπόθεση για την εγγραφή της απόφασης. Επομένως μπορεί να εξεταστεί από το Δικαστήριο, το οποίο εν πάση περίπτωση οφείλει να εξετάσει αυτεπάγγελτα αν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου. **(βλ. A. Groutas Co Ltd v. Δημητρίου Πεπελάση** (1998) 1 Α.Α.Δ. 1675 και **Αναφορικά με αίτηση της Beogradska Banka D.D.** (1995) 1 Α.Α.Δ 737).

Στην προκειμένη περίπτωση, αποτελεί λόγο ένστασης των Καθ' ων η Αίτηση ότι δεν πληρούνται και/ή δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και/ή αναγνώρισης και/ή εκτέλεσης της Διαιτητικής Απόφασης με αρ. 111809. Ίδια αναφορά γίνεται και στην παρ.8 της ένορκης δήλωσης της Φ. Μαραγκού, χωρίς όμως να εξειδικεύονται οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις του άρθρου IV του Ν.84/1979 που δεν έχουν, κατ' ισχυρισμό, των Καθ' ων η Αίτηση, τηρηθεί από τους Αιτητές. Τέτοια συγκεκριμενοποίηση, με σχετικές εισηγήσεις, έγινε από τον ευπαίδευτο συνήγορο των Καθ' ων η Αίτηση κατά το στάδιο των αγορεύσεων. Είναι η θέση του Δικαστηρίου ότι με βάση την νομολογία όπως επεξηγήθηκε πιο πάνω [**(βλ. A. Groutas Co Ltd** (ανωτέρω)] η τήρηση ή όχι των προϋποθέσεων που το άρθρο IV του Ν.84/1979 τάσσει, αποτελεί **νομικό ζήτημα** το οποίο, το Δικαστήριο όχι μόνο έχει την εξουσία αλλά οφείλει να εξετάσει αυτεπάγγελτα. Ως εκ τούτου, η παράλειψη των Καθ' ων η Αίτηση, να συγκεκριμενοποιήσουν στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την ένστασή τους, τον πιο πάνω λόγο ένστασής τους, δεν εμποδίζει το Δικαστήριο να εξετάσει, κατά πόσο οι Αιτητές έχουν ικανοποιήσει τις προϋποθέσεις του άρθρου IV του Ν.84/1979 και ασκώντας αυτεπάγγελτα την εξουσία που το Δικαστήριο έχει επί του νομικού αυτού θέματος, θα προχωρήσω στην εξέταση του, αμέσως πιο κάτω.

Είναι η εισήγηση του ευπαίδευτου συνηγόρου των Καθ' ων η Αίτηση ότι οι Αιτητές, που έχουν και το βάρος απόδειξης, απέτυχαν, με την καταχώρηση των Τεκμηρίων 3 και 5, να

ικανοποιήσουν τις προϋποθέσεις του άρθρου IV (1)(α)(β) και (2) του Ν.84/79, ως ανωτέρω.

Οι Αιτητές επεσύναψαν στην ένορκη δήλωση της Ε. Ηλιάδου, ως **Τεκμήριο 3**, δέσμη εγγράφων η οποία αποτελείται από (α) πιστοποιημένο αντίγραφο της Συμφωνίας Μετόχων, ημερ. 6.6.08 (δυνάμει της οποίας ηγέρθηκε και προωθήθηκε η LCIA Διαιτησία 111809), (β) πιστοποιημένη μετάφραση της στα ελληνικά που ετοιμάστηκε από το RR Donnelley Global Translation Services και (γ) σχετικό πιστοποιητικό ορθότητας και ακρίβειας της μετάφρασης της. Περαιτέρω επεσύναψαν ως **Τεκμήριο 5** δέσμη εγγράφων η οποία αποτελείται από (α) πιστοποιημένο αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης η οποία εκδόθηκε στις 6.7.12 στα πλαίσια LCIA Διαιτησίας 111809 (β) πιστοποιημένη μετάφραση της στην ελληνική γλώσσα, η οποία έγινε από τους RR Donnelley Global Translation Services και (γ) σχετικό πιστοποιητικό ορθότητας της μετάφρασης.

Το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο, τα Τεκμήρια 3 και 5 αποτελούν σύμφωνα με το άρθρο IV του Ν.84/79, **«δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της απόφασης», «δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της συμφωνίας»** και **«μετάφραση των εν λόγω εγγράφων στην ελληνική γλώσσα η οποία πιστοποιείται από επίσημο ή ορκωτό μεταφραστή ή από διπλωματικό ή προξενικό αντιπρόσωπο».**

Αρχίζοντας από την Διαιτητική Απόφαση (Τεκμήριο 5), αυτή αποτελεί σύμφωνα με τους Αιτητές, αντίγραφο και πιστοποιείται από τον Jason Yardley συνέταιρο στο δικηγορικό γραφείο White & Case LLP, ότι είναι πιστό αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης με αρ. 111809 ημερ. 6.7.12. Σημειώνεται ότι όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του Τεκμηρίου 5, οι κ.κ. White & Case εκπροσώπησαν τους Αιτητές στη διαδικασία διαιτησίας και ανάμεσα στους κύριους νομικούς συμβούλους της White & Case στην εν λόγω διαιτησία ήταν και ο κ. Jason Yardley. Επιπρόσθετα οι Αιτητές επεσύναψαν ως μέρος του Τεκμηρίου 5 πιστοποίηση από πιστοποιών υπάλληλο με όνομα Christopher Gerard Higgins, ο οποίος πιστοποιεί την γνησιότητα της υπογραφής του Jason Mark Yardley ως δικηγόρου και συνέταιρου στους White & Case LLP και ως κατάλληλο και ικανό πρόσωπο να εκδώσει την πιο πάνω πιστοποίηση. Επίσης, επισυνάπτεται ένα πιστοποιητικό (Apostille) το οποίο πιστοποιεί ότι η προαναφερθείσα πιστοποίηση υπογράφτηκε από τον Christopher Gerard Higgins υπό την ιδιότητα του ως πιστοποιών υπάλληλος.

Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι τόσο η πιστοποίηση του πιστοποιούντος υπαλλήλου Christopher Gerard Higgins, όσο και το Apostille **δεν πιστοποιούν την ίδια τη Διαιτητική Απόφαση.** Το αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης ουσιαστικά πιστοποιείται μόνο από τον δικηγόρο Jason Yardley, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω. Επομένως, το ερώτημα που προκύπτει είναι κατά πόσο ένα πρόσωπο υπό την ιδιότητα του **ως δικηγόρος** (και μάλιστα ως δικηγόρος του ενός μέρους που ήταν διάδικος στη διαδικασία της διαιτησίας) μπορεί να κριθεί ως αρμόδιο πρόσωπο για να πιστοποιήσει δεόντως το αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης. Σχετικές επί του θέματος της πιστοποίησης της διαιτητικής απόφασης είναι οι υποθέσεις **A. Groutas Co Ltd** (ανωτέρω), **Bristol Business Corporation v. Besuno Ltd** Πολ. Εφ. 321/07 ημερ. 30.5.2011 και **Nimegan Trading Ltd v. Wigram Inc** (2009) 1(Β) Α.Α.Δ. 825.

Στην υπόθεση **Nimegan Trading Ltd v. Wigram Inc** (ανωτέρω) οι Αιτητές είχαν καταχωρήσει αίτηση για αναγνώριση και εγγραφή διαιτητικής απόφασης, με βάση τον Περί της

Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο του 1979 (Ν.84/79), ο οποίος έχει κυρώσει την ομώνυμη σύμβαση της Νέας Υόρκης. Μαζί με την αίτηση, είχαν κατατεθεί η Διαιτητική Απόφαση και η συμφωνία των μερών σε αντίγραφα, με βεβαίωση της γνησιότητας τους από πιστοποίηση που έγινε από «notary public» στο Λονδίνο. Σε σχέση με το θέμα της «πιστοποίησης» της διαιτητικής απόφασης, το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι, σε πιστοποιήσεις Διαιτητικών Αποφάσεων, δύνανται να προβαίνουν, εκτός από τις διπλωματικές ή προξενικές αποστολές και δικαστικοί λειτουργοί ή συμβολαιογράφοι (notaries) στη χώρα όπου διεξάχθηκε η διαιτησία. Η αναγκαιότητα για έγκυρη πιστοποίηση υπάρχει για να διασφαλίζεται ότι τίθεται η πραγματική Διαιτητική Απόφαση ενώπιον του Δικαστηρίου, που θα την εγγράψει για εκτέλεση. Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθεση **Nimegan Trading Ltd** (ανωτέρω):

> *«Περαιτέρω, επί του θέματος του ποιος μπορεί να κάμει την πιστοποίηση Διαιτητικών Αποφάσεων παραπέμπουμε στο σύγγραμμα "Enforcement of International Arbitration Awards" των Pretra & Platte, σελ. 126, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:*
>
> *"., parties can turn to a diplomatic or consular agent of the country where enforcement is sought in the country where the arbitration took place. Judicial officers or notaries in that country (where the arbitration took place) are other options"*
>
> *Σε μετάφραση:*
>
> *«., διάδικοι μπορεί να αποταθούν σε μία διπλωματική ή προξενική αποστολή της χώρας όπου η εφαρμογή και εκτέλεση ζητείται στη χώρα όπου η διαιτησία διεξάχθηκε. Δικαστικοί λειτουργοί ή συμβολαιογράφοι (notaries) σε εκείνη την χώρα (όπου διεξάχθηκε η διαιτησία) είναι άλλες επιλογές.»*
>
> *.....*
>
> *«Παραθέτουμε πιο κάτω ένα απόσπασμα από το σύγγραμμα «The Law and Practice of Commercial Arbitration in England," 2nd Ed. των M.J. Mustill και S.C. Boyd από τη σελ.425, που κατά την άποψή μας, υποστηρίζει την πιο πάνω θέση, εν όψει της μη αμφισβήτησης της αυθεντικότητας του περιεχομένου της διαιτητικής απόφασης*:
>
> "*The references to documents being 'duly authenticated' or 'duly certified' are unfamiliar in an English context, but probably add nothing to the ordinary rules of evidence concerning proof of documents: the most convenient method of proof will generally be by exhibiting the document to an affidavit deposing to its authenticity, accuracy as a copy, or truth as a translation, as the case may be."*
>
> *Σε μετάφραση:*

«Οι αναφορές σε έγγραφα 'δεόντως κεκυρωμένα' ή 'δεόντως πιστοποιημένα' είναι έννοιες άγνωστες στην Αγγλία, αλλά πιθανώς δεν προσθέτουν τίποτε στους συνήθεις κανόνες μαρτυρίας που αφορούν απόδειξη εγγράφων: η πιο πρόσφορη μέθοδος απόδειξης γενικά είναι με την επισύναψη του εγγράφου σε μία ένορκη δήλωση που πιστοποιεί την αυθεντικότητα του, την ακρίβεια του ως αντίγραφο ή την πιστότητά του ως μετάφραση, ανάλογα με την περίπτωση.»

Στην προκειμένη περίπτωση, η πιστοποίηση της Διαιτητικής Απόφασης (Τεκμήριο 5), δεν έγινε με κανένα από τους τρόπους που το Ανώτατο Δικαστήριο επεσήμανε στην υπόθεση **Nimegan Trading Ltd** (ανωτέρω). Ειδικότερα, η πιστοποίηση της Διαιτητικής Απόφασης δεν έγινε από πιστοποιούντα υπάλληλο (συμβολαιογράφο - Notary) εφόσον, όπως επεξηγήθηκε πιο πάνω, ο πιστοποιών υπάλληλος Christopher Gerard Higgins, **δεν πιστοποιεί το ίδιο το αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης** αλλά μόνο το γνήσιο της υπογραφής και την ιδιότητα του δικηγόρου Jason Mark Yardley. Η δε ιδιότητα του Jason Yardley ως δικηγόρου - και μάλιστα ως συνεταίρου στους δικηγόρους White & Case LLP που ενήργησαν ως δικηγόροι των Αιτητών στην διαδικασία διαιτησίας - δεν τον καθιστά ως αρμόδιο πρόσωπο, με βάση την πιο πάνω νομολογία, για να πιστοποιήσει δεόντως το αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης (Τεκμήριο 5) εντός της έννοιας του άρθρου IV 1(α) του Ν.84/79. Σημειώνεται επιπρόσθετα ότι οι Αιτητές δεν προσκόμισαν καμία μαρτυρία ότι η πιστοποίηση της διαιτητικής απόφασης μπορεί να γίνει με αυτό τον τρόπο, σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας στην οποία εκδόθηκε η Διαιτητική Απόφαση **(βλ. A. Groutas Co. Ltd (ανωτέρω).**

Η πιο πάνω κατάληξη του Δικαστηρίου αφορά και το αντίγραφο της Συμφωνίας Μετόχων (Τεκμήριο 3), το οποίο πιστοποιείται από τον δικηγόρο με το όνομα **Dipen Sabharwal** επίσης συνέταιρο στον ίδιο δικηγορικό οίκο White & Case LLP. Για τους ίδιους λόγους που ανέφερα πιο πάνω, κρίνω ότι το πρόσωπο αυτό, υπό την ιδιότητα του ως δικηγόρος [επίσης ως συνέταιρος στους White & Case LLP που ενήργησαν ως δικηγόροι των Αιτητών στην διαδικασία διαιτησίας και επίσης ένας από τους κύριους δικηγόρους τους] δεν μπορεί να κριθεί ως αρμόδιο πρόσωπο με βάση την νομολογία, για να πιστοποιήσει δεόντως το αντίγραφο της Συμφωνίας (τεκμήριο 3) εντός της έννοιας του άρθρου IV, 1(β) του Ν.84/79. Σημειώνεται επιπρόσθετα ότι, εν αντιθέσει με την Διαιτητική Απόφαση (Τεκμήριο 5), στη Συμφωνία Μετόχων (Τεκμήριο 3) δεν υπάρχει πιστοποίηση από πιστοποιούντα υπάλληλο σχετικά με το γνήσιο τη υπογραφής και της ιδιότητας του εν λόγω προσώπου Dipen Sabharwal ως δικηγόρου.

Σ' ότι αφορά τις μεταφράσεις των Τεκμηρίων 3 και 5 στην ελληνική γλώσσα, το άρθρο IV (2) του Ν.84/79 απαιτεί όπως η μετάφραση **πιστοποιείται** από επίσημο ή ορκωτό μεταφραστή ή από διπλωματικό ή προξενικό αντιπρόσωπο.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι μεταφράσεις των Τεκμηρίων 3 και 5 έγιναν από την εταιρεία RR Donnelley Global Translation Services στο Ηνωμένο Βασίλειο, και ο πιστοποιών υπάλληλος Christopher Gerard Higgins πιστοποιεί το γνήσιο της υπογραφής της Romina Franceschina η οποία υπογράφει το Certificate of Accuracy των δύο μεταφράσεων, ως διευθύντρια της εν λόγω εταιρείας RR Donnelley, οι οποίες συνοδεύονται και με σχετικό Apostille που πιστοποιεί την υπογραφή του πιστοποιούντος υπαλλήλου Christopher Gerard Higgins. Οι Αιτητές επεσύναψαν ως

Τεκμήριο 9 σχετικό πιστοποιητικό για την εν λόγω εταιρεία RR Donnelley Global Document Solutions Group Ltd, που επιβεβαιώνει ότι παρέχει υπηρεσίες μεταφράσεων. Το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο οι **μεταφράσεις** των Τεκμηρίων 3 και 5 που έγιναν από την εν λόγω εταιρεία RR Donnelley, **πιστοποιούνται** από επίσημο ή ορκωτό μεταφραστή ή από διπλωματικό ή προξενικό αντιπρόσωπο, σύμφωνα με τις ρητές και επιτακτικές πρόνοιες του άρθρου IV(2) του Ν.84/79.

Από τα ενώπιον μου τεθέντα στοιχεία, προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι οι εν λόγω μεταφράσεις των Τεκμηρίων 3 και 5 δεν πιστοποιούνται από κανένα πρόσωπο που να έχει οποιαδήποτε ιδιότητα ως ανωτέρω. Η Romina Franceschina που υπογράφει το Πιστοποιητικό Ακρίβειας (Certificate of Accuracy), είναι διευθύντρια στην εταιρεία RR Donnelley που έκαμε τις μεταφράσεις και δεν έχει τεκμηριωθεί ενώπιον του Δικαστηρίου ότι αυτό το **πρόσωπο** είναι επίσημος ή ορκωτός μεταφραστής, και αναμφίβολα δεν είναι διπλωματικός ούτε και προξενικός αντιπρόσωπος. Το δε πιστοποιητικό (Τεκμήριο 9 στην αίτηση) επιβεβαιώνει ότι η εταιρεία RR Donnelley παρέχει υπηρεσίες μετάφρασης και ουδόλως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου IV (2) του Ν.84/79. Σημειώνεται επίσης ότι η πιστοποίηση του πιστοποιούντος υπαλλήλου Christopher Gerard Higgins, επιβεβαιώνει μόνο το γνήσιο της υπογραφής της Romina Franceschina **χωρίς να πιστοποιεί την ίδια τη μετάφραση**. Το ίδιο συμβαίνει και με την πιστοποίηση (Apostille), που επιβεβαιώνει μόνο την υπογραφή του Christopher Gerard Higgins. Τέλος, από τα ενώπιον μου τεθέντα στοιχεία, δεν έχει τεκμηριωθεί ότι ο πιστοποιών υπάλληλος Christopher Gerard Higgins, ως και ο υπογράφων το Apostille T. Batchelor, είναι επίσημοι ή ορκωτοί μεταφραστές ή διπλωματικοί ή προξενικοί αντιπρόσωποι της χώρας όπου ζητείται η εγγραφή και αναγνώριση της διαιτητικής απόφασης, δηλαδή της Κύπρου.

Κατ' επέκταση, είναι η κρίση του Δικαστηρίου ότι οι Αιτητές δεν έχουν ικανοποιήσει ούτε τις απαιτήσεις του άρθρου IV(2) του Ν.84/79.

Για όλα τα πιο πάνω, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι οι Αιτητές απέτυχαν να παρουσιάσουν στο Δικαστήριο τα έγγραφα που ρητά και επιτακτικά προνοούνται στο άρθρο IV του Ν.84/79. Επομένως οι Αιτητές δεν απέσεισαν το βάρος απόδειξης των προϋποθέσεων που το εν λόγω άρθρο τάσσει, ώστε να μετατοπιστεί το βάρος απόδειξης στους ώμους των Καθ' ων η Αίτηση για να αποδείξουν όσα αναφέρονται στο άρθρο V του Ν.84/79. Η κατάληξη αυτή κρίνει και την τύχη της αίτησης που δεν είναι άλλη παρά η απόρριψη της, χωρίς να απαιτείται η εξέταση των υπόλοιπων λόγων ένστασης.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα προς όφελος των Καθ' ων η Αίτηση και σε βάρος των Αιτητών όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) ..... Στ. Χατζηγιάννη Π.Ε.Δ.

---

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο